

sladko imé! ktero v nobeniga praviga Slovence persih neznano ni — s ktem je nova dôba slovenskiga pesništva zasijala!“ i. t. d. — Serčno razveselil nas je tudi dopis naših dragih kmetovavev v Kamnjim, in brihtniga kmetovacea A. B. iz Komna, ki želi, de bi vsaka tudi nar manjši vas saj ene Novice imela, ki bi se z velikim pridam ob nedeljah brale, namesto de marsikteri kmetje v kerčme, igre in druge slabe tovaršije zahajajo, premoženje zapravljojo, si pravde na glavo nakopujejo, svojiga bližnjiga obrekajojo in dragi čas zapravljojo! — Prav ljub nam je bil tudi oglas častith duhovnih mladenčev iz Senja (Zeng), ki so nam med drugim sledeče verstice pisali: „Želimo pa tudi, da bi nam naše mile Novice v prihodnje, kakor do sadaj z lepim naukam plodile, vse Slavene, ki še spavajo, izbudile in svitlo luč jim pokazale; da bi mnogo mnogo prijatlov in bravev doble, med katerimi tudi mi na dalje ostati želimo. To so naše želje in naš pozdrav, kteriga Novicam za novo léto pošljemo!“ — Še več dopisov v tem prijateljskim duhu bi imeli svojim bravev tukaj oznaniti, pa žal nam je, de nam prostor to veselje krati. — Naj bojo tedej te vošila dovelj, Slovencam pokazati, de Novice zmirej več prijatlov dobivajo, in de trud tistih pisavev, ki za nje pišejo, ni zaverženo, temuč visoko obrnjano delo. „Kako prijetno je“ — govori časti vredni kmetovavec A. B. v zgorej oznanjenim dopisu — „kako prijetno je, kér ima po Novicah vsak bravec pravico, kakošno znajdbo, kakošen svét ali kar si bodi brez plačila očitno oznaniti, ali pa za svét v potrebi poprositi in se z daljnimi prijatlji pomeniti in soznaniti. Bog naj obilno plača blago delo tistem, ki so Novice Slovencam dali in tako nas tamē rešili, v kteri smo poprej tavali!“

Kmetijska šola za mlade in stare.

Vpeljanje.

Ljubi Slovenci! „Dobro kmetovati — so rěkli že gosp. J. P. Ješenak, pervi slovenski pisatelj kmetijskih bukev — je ena nar potrebnisih vednost na svetu. Vsaka umetnost pa ima svoje postave: kmetovanje tudi svoje; zoper te postave grešiti, je sebe v veliko škodo pripraviti.“ Resnične so te besede.

Z velikim veseljem so naši kmetiški braveci v pervim in drugim tečaji Novic kmetijsko šolo brali in si tu dane poduke v svoj prid in dobiček obračali. Pa takrat nismo mogli začete šole nadaljevati, kér bi navadni kmetje ne bili mogli naših podukov razumeti, zato kér niso clo nobeniga znanja od kemijskih resnic in natornih postav imeli, ktere se povsod s kmetijstvom vežejo.

Zdej pa je to vse drugaci. Naši pridni braveci, razjasnjeni po gospod Vertovcovem „kmetijski kemiji“, niso vec nevedni kmetje, ki brez pomislka zemljo obdeljujejo, ampak oni so umni kmetovaveci postali, ki vέjo, zakaj to tako in ne drugaci storiti morajo, in ki tudi spoznajo, zakaj se to tako in drugaci ne godi.

Gospod Vertovc so s svojo neprecenljivo „kemijo“ tako rekoč kvas postavili, ki bo slovensko kmetijstvo kviško gnal, de bo veselo kipélo in na vse strani veliko dobička prineslo. Zdej nam je lahko od marsiktere potrebne reči goroviti, od ktere popred nismo mogli ne besedice ziniti, kér bi nas kmetje ne bili razumeli. Tudi pripravnih besedí imamo zdej za potrebo, kterih nam je poprej manjkalo, in omikani kmetovavci te besede zdej tudi umejo. Po všim tem se je tedej — Bog naj bo zahvaljen — nova dôba slovenskiga kmetijstva pričela!

Lahko bomo tedej zdaj svoje bravece v kmetijsko šolo peljali, in jim tu zaporedama veliko koristnih naukov razlagali. Deržali se bomo pa v tem nauku bukev slavniga učenika kmetijstva, gosp. Hlubeka, in kjer bo treba, bomo svoje podučenje tudi s podobami razjasnili.

Učili pa bomo v kmetijski šoli: kakó z mnogotrimi sadeži ali rastlinami od sejanja ali sjenja noter do pridelovanja ravnati, de se bo na odločenim kraji nar več pridelka dobiло, de se bo rast pospešila ali pohitrla, in sadeži poboljšali in požlahtnili. Govorili bomo tedej od pomnoženja sadežev, od oskerbovanja rasti in od pridelovanja sploh; potem pa posamezno od obdelovanja žita in vših drugih rastljin in sadežev.

Če bo le moč, bo sleherni list prinesel en

sostavek kmetijske šole, pa vse bolj ob kratkim, de bojo naši braveci vedno z veseljem te poduke brali in si jih dobro v glavo vtisovali. Pripravite se tedej, dragi prijatlji, stari in mlađi, možki in ženske, de boste ukaželni in dobrovoljni v kmetijsko šolo stopili, ktera se bo v prihodnjem listu začela.

(Dalje sledi.)

Za rokodelce

in mnogotere hišne potrebe.

(*Lepilo ali pôp za bukvoveze.*) Prusku umetniku, Kühle po imenu, je podarila Pruska obertniška družba 100 tolarjev za razodévo naslednjih lepil: Pervo obstoji iz 4 lotov štérke, 6 lotov v prav drobno štupo stolčene kréde, iz 2 lotov dobriga lima, 2 lotov beneškiga terpentína, 10 lotov žganja in pa 13 lotov vode. Napravi se pa lepilo takole: vzemi žganja in vode toliko, kolikor je potreba, de štérka in kreda skupej zmešana postanete gost močnik; v vodi in žganji pa, kar ju še čez ostane, naj se lim pokuha, in med kuhanjem naj se prideva terpentín; — potem ko sta lim in terpentín dobro raztopljen, naj se jima med vednim mešanjem prideva gôri imenovana zmes iz štérke in kréde. — Drugo lepilo se pa takole napravi: 6 lotov štérke naj se podela z vodó v ne preveč gost močnik; na 3 lote lima in 3 lote beneškiga terpentína naj se pa vlijie 28 lotov in pol vode; vse to naj se pri ognji polagama kuha, potem naj se pa, kakor gôri pri pervim lepilu, počasi prideva iz štérke in kréde na pravljenia zmes. — To lepilo je močnejši kakor pervo, in je posebno pripravno za bukvovezke lične (Galanterie) in usnjate izdelke. Obé lepili se naglo posušite, in naj se merzli rabite.

(*Vinski kis ali jesih*) se da v malo dnéh napraviti, če se žaganja ali pa tresičic brinjeviga lesa v vino dene.

(*Ilo za pecárje*), ki prav dobro derží, se naredí, če se trem delam ila pridene en del kalafonje (goselne smôle).

(*Za podplate škorinj ali čevljev*) ni boljšiga, jih prav ter dne narediti, kakor jih z lanénim oljem prav dobro namazati, de se ga prav napijó. Vari se pa, de urbasov ž njim ne namažeš, kér potem radi pôkajo in se lomijo. Za podplate pa ni nič boljšiga; čeravno gibčnost zgube, so pa tako ter dne, de jih ne boš lahko stergal, posebno če enimu funtu lanéniga firneža, neprehama mešaje, pol funta v štupo stolčene kalafonje prideneš, in s tem gorkim firnežem podplate namažeš, in kadar se je mazilo posušilo, še enkrat, dvakrat in trikrat, de se podplatje mazila prav dobro napijó.